

Sed quoniam in Elephantorum mentionem incidimus, non abs re visum de hoc Animali pauca subicere. Elephantem vocant Arabes *Fil*, ac dentem ejus *Cenafil*, Æthiopes *Itembo*. Animal disciplinæ capax est, & natura mite & tractabile. Incessu tardum videtur, cum tamen ne vel expeditus quispiam cursus ejus incessum adæquare queat. Repertos subinde Elephantos aliquos ferunt, qui noctu cum suspiriis & lachrymis iniquam suam sortem deplorare videbantur. Vivunt annos ducentos. Magni illi dentes non nisi ex Elephantis maribus sunt: Femellæ enim breviusculos habent. Animal est mire zelotypum, atque adeo præ nimia zelotypia in furorem subinde tantum rapitur, ut & pastum & somnum fastidiat. Memorabilem Hiltoriam refert de Elephante Christophorus Acolta, quam hoc loco Iusti Lipsii V.C. verbis inferemus. *Elephanti cuidam in urbe Cochinchinæ ad horam cibum non erat oblatus. Queritur & barrit. Magister excusatur, & vas aneum ejus cibarium ostendit persuens, causam hanc moræ esse, non posse se in pertusum vas cibum indere. Jubeat igitur, si esse velit, ad Fabrum ararium ferat reconcinnandum. Ille parat. Promuscide aufert, Fabro offert. Faber sive per negligentiam, sive ludos belluam faciens, infideliter reparat atque obstipat. Elephas refert. Herus vitium videt, & indignatur. Incipit illi absentem, hunc presentem, denique redire jubet cum illo ipso vase. Facit, & Fabro querulus impingit. Ille homo suavis iterum imponere conatur, & admo- to malleo claudere rimam simulat, non claudit. Nec tamen imponit. Nam ille catus lebetem resumptum ad Flumen deferit, immergit, & aqua implet, periculi faciendi causa. Videt effluere. Plenus itaque irarum ad Fabrum recurrit, intonat magna voce. Confluunt vicini, & inter eos Vicarius Regis. Faber blandis verbis demulcet belluam: vas denique sumit, & resingit probe atque ex fide. Sed ille ne rum quidem fidens, iterum ad Flumen, & ad haustum: dum contineri aquam videt, vertit se ad adstantes, & ostendit, velut testes eos advocans in hoc factum: ita demum abit domum. Hæc libuit hoc loco interferere, ut lectionis fastidium atque satietas non nihil levaretur. Avium præterea omnis generis, Pavonum, Gallinarum, Columbarum &c. ingens copia. Unus hic Rex olim imperabat: is postea dolo sublatus fuit, diviso inter multos Principes Imperio. Suntque nunc Reges Insularum novem. Horum potentissimus est *Colmuchi*, cui ceteri tributum pendunt annuum: hi sunt Reges *Tanassapitan*, *Triquinamale*, *Batecolon*, *Villassern*, *Tananaca*, *Lanla*, *Galle* & *Cande*. Refert Ioannes Hugo Linscotanus in suo itineralio cap. XIV Chirurgum quemdam præcipuum è Regibus è medio sustulisse, sibi que Imperium adscripsisse, pulsus insigni tyrannide ceteris. Hunc Chirurgum Regni potentem *Rain* appellari, prudentia & ingenio pollere, rei- que bellicæ haud rudem esse: verum nemini fidentem. Cingales huic, eodem referente, infesti sunt tantamque tyrannidem oderunt, pressi interim metu ad obedientiæ ministeria. Idem hostis Lusitanorum acerbissimus, eo anno qui discessum disti Hugonis præcesserat, ex India, Arcem *Columbo* obsidione cinxerat, sed irritò conatu, auxilio a Lusitanis allato, In hac Insula VII sunt Urbes, quarum primaria est *Colmuchi*.*

Urbs.

Hic